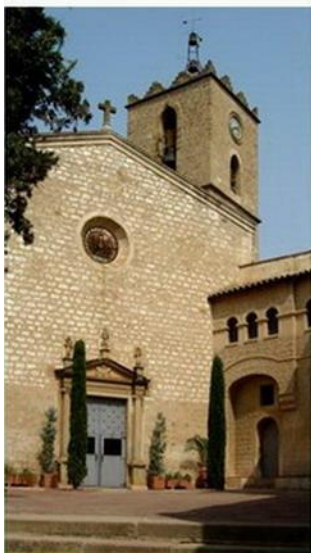

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA PARRÒQUIA DELS SANTS JUST i PASTOR

Sant Just Desvern, 21 de Juny de 2015. Nº 25

CARTA ENCÍCLICA DEL PAPA FRANCESC : « LLOAT SIGUI EL SENYOR »

El papa Francesc ens ha sorprès en aquesta Pentacosta amb la primera carta encíclica. Dic sorprès perquè ho ha fet amb una temàtica que sembla fugir del problema social que envolta la nostra societat. De fet ell és conscient del càrrec que se li ha confiat i pensa amb tot el planeta i amb el sentit més humanitari global que compartim tots els humans en comunió amb la extraordinària naturalesa que ens abraça i ens dóna vida.

Res més encertat, donada la situació en que estem tractant el que el papa en diu “La casa que compartim en comú”, que és la nostra terra. A més ho fa iniciant el seu escrit amb les paraules amb que sant Francesc d'Assís inicià el seu himne a la creació: “Lloat sigueu, oh Senyor”.

La manera d'iniciar la seva carta, el papa Francesc, ja expressa el que vol fer del seu servei en l'Església i, també, a tota la humanitat. Des de la humilitat i des de senzillesa exhortar a tota persona de bona voluntat a estimar i respectar la “casa en comú” que compartim tots els humans, però exhortant especialment els que formem l'Església com un deure i compromís cristià que sorgeix de la pròpia fe i a la vegada perquè destruint la natura estem provocant la destrucció de molts pobles i humiliant als seus habitants privant-los dels recursos naturals a que tenen dret.

L'esperit del servei papal en Francesc és fixar-se en els més pobres. Ell diu ja des del principi, quan va ser elegit, que vol, no una Església pels pobres, sinó una Església dels pobres.

Ara amb aquesta encíclica surt a la defensa de tants milions de persones que van sent destruïts pels mal us que fem de la naturalesa, destruint el medi ambient, els recursos aquífers, l'eliminació d'espècies, l'explotació dels recursos naturals,...i tot plegat per un afany de domini dels medis naturals per interessos econòmics.

Aquest estil franciscà crec que dominarà tot el temps que Francesc presti el seu servei. I crec que amaranà tot el seu obrar i dir. La manera com inicia l'encíclica ja ho mostra no només per la citació del sant pobre d'Assís, sinó perquè tot l'escrit no és una elaboració filosòfica o de principis sonants que se n'omplen la boca molts dels mandataris del món i conferenciants erudits, sinó amb un llenguatge planer i comprensiu per a tothom i amb ganes de que tothom pugui prendre consciència del mal que fem a la natura i com hem d'esmenar-nos tots si la volem salvar.

L'escrit papal és d'una delicadesa i humilitat extraordinària. Francesc no s'erigeix com el primer que en parla, sinó que cita tots els seus predecessors que n'han parlat abans, des del papa sant Joan XXIII fins a Benet XVI i fins el Patriarca de l'Església oriental, que li serveix per obrir els braços a aquella part de l'Església de la que estem separats, fent un signe de comunió.

Avui escric aquest comentari d'opinió personal, però, espero poder oferir l'oportunitat d'aprofundir el text, mentre exhorto a adquirir el text original i llegir-lo.

Mn. Joaquim Rius

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Mc 4,35-41

«¿Por qué sois tan cobardes? ¿Aún no tenéis fe?». Estas dos preguntas que Jesús dirige a sus discípulos no son, para el evangelista Marcos, una anécdota del pasado. Son las preguntas que han de escuchar los seguidores de Jesús en medio de sus crisis. Las preguntas que nos hemos de hacer también hoy: ¿Dónde está la raíz de nuestra cobardía? ¿Por qué tenemos miedo ante el futuro? ¿Es porque nos falta fe en Jesucristo?

El relato es breve. Todo comienza con una orden de Jesús: «Vamos a la otra orilla». Los discípulos saben que en la otra orilla del lago Tiberíades está el territorio pagano de la Decápolis. Un país diferente y extraño. Una cultura hostil a su religión y creencias.

De pronto se levanta una fuerte tempestad, metáfora gráfica de lo que sucede en el grupo de discípulos. El viento huracanado, las olas que rompen contra la barca, el agua que comienza a invadirlo todo, expresan bien la situación: ¿Qué podrán los seguidores de Jesús ante la hostilidad del mundo pagano? No sólo está en peligro su misión, sino incluso la supervivencia misma del grupo.

Despertado por sus discípulos, Jesús interviene, el viento cesa y sobre el lago viene una gran calma. Lo sorprendente es que los discípulos «se quedan espantados».

Antes tenían miedo a la tempestad. Ahora parecen temer a Jesús. Sin embargo, algo decisivo se ha producido en ellos: han recurrido a Jesús; han podido experimentar en él una fuerza salvadora que no conocían; comienzan a preguntarse por su identidad. Comienzan a intuir que con él todo es posible.

El cristianismo se encuentra hoy en medio de una «fuerte tempestad» y el miedo comienza a apoderarse de nosotros. No nos atrevemos a pasar a «la otra orilla».

La cultura moderna nos resulta un país extraño y hostil. El futuro os da miedo. La creatividad parece prohibida. Algunos creen más seguro mirar hacia atrás para mejor ir adelante.

Jesús nos puede sorprender a todos. El Resucitado tiene fuerza para inaugurar una fase nueva en la historia del cristianismo. Solo se nos pide fe. Una fe que nos libere de tanto miedo y cobardía, y nos comprometa a caminar tras las huellas de Jesús.

José Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE:20	20h.	Miguel Martín González (4art. aniv.)
DIUMENGE:21	11h.	Ferran Ruiz (26è aniv), esposos Esperança i Ventura Orriols, Esperança i Josep Aris.
	13h.	
DILLUNS:22	20h.	Pepita Ribalta Vda. Modolell.
DIMARTS:23	20h.	
DIMECRES:24	20h.	Joan i Àngela.
DIJOUS:25	20h.	Àngel Boo, Juan Boo, Avelina Turmo, Júlia Turmo i família.
DIVENDRES:26	20h.	esposos Teresa Martí Giménez- Joan Catalan Homedes.
DISSABTE:27	20h.	Nacho Martínez Martínez (7è aniv.)
DIUMENGE:28	11h.	Juanjo Garriga Calonge.
	13h.	Acció de gràcies.

FESTA DE SANT JOAN

És una festa civil. La nostra celebració de l'eucaristia serà com els dies feiners a les 20h

BAPTISMES

Aquest dissabte, dia 20, han rebut el baptisme: Pau Rodríguez Márquez, Angel Rodríguez Torondel i David Millàn López. Donem-ne gràcies a Déu.

CONDOLENÇA

La donem als familiars d'En Manuel Bravo Macias i de Na Lluïsa Colomé Majoral. Desitgem que els difunts gaudeixin de la Vida per sempre a la casa del Pare.

COL·LECTA EXTRA PER A “ CARITAS CORPUS”

En aquesta col·lecta es van recollir **624.18 €**. Moltes gràcies.

Foguera de Sant Joan